

ПРОШЕНІЕ-ТО НА ІАКОВА И ІОАННА.

1. Й прѣдъ негдѣ пріндѣста Іаковъ и Іоаннъ, сына Заведѣшва, глаголюще: Оучителью, хоще да, єже аще прѣснва, сотвориши нама. ст. 35.

2. Оно же рече има: что хощета, да сотворю вами; ст. 36.

3. Она же рѣста ємѹ: даждь намъ, да єдинъ ѿдеснѹю тебе и єдинъ ѿшѹю тебе садева во славѣ твоей (а). ст. 37.

ОТКЛѢДЪ-ТА ХРИСТОВЪ ІАКОВЪ И ІОАННЪ.

1. Іисъ же рече има: не вѣста, чесъ прѣснта (в): мόжета ли пить чашу, юже азъ пію, и крещеніемъ, имже азъ крещаюся (в), креститася; ст. 38.

2. Она же рѣста ємѹ: мόжева. ст. 39.

3. Іисъ же рече има: чашу оўбш, юже азъ пію, и спієта, и крещеніемъ, имже азъ крещаюся, креститася (г): а єже сѣсти ѿдеснѹю мене и ѿшѹю, и быть мнѣ дати, но имже оўготовано єсть. ст. 40.

4. Й слышавше десѧть, начаша негодовати и Іаковъ и Іоаннъ. ст. 41.

УЧЕНІЕ-ТО ЗА СМИРЕНІЕ.

1. Іисъ же призвавъ ихъ, глагола има: вѣсте, таکо мнѣшица владѣти ѹзыики, сѡдолѣваютъ имъ, и велицыи ихъ ѿладаютъ ими. ст. 42.

2. Не таکо же вѣдетъ въ вѣсахъ: но, иже аще хощетъ въ вѣсахъ вѣшай быти, да вѣдетъ вѣмъ слуга: а иже аще хощетъ въ вѣсахъ быти старѣй, да вѣдетъ вѣмъ рабъ (д). ст. 43—44.

3. Ибо Сынъ члвѣчъ не прїиде, да послѣжатъ ємѹ, но да послѣжитъ, и даастъ душу свою избавленіе за мнѡгихъ. ст. 45.